

Nouă ce ne rămâne?

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am intrat în 2014. Ne uităm în jurul nostru și ne dăm seama că speranțele legate de lucrurile pământești ale vieții noastre trebuie micșorate, ca ele să facă loc nădejzii privind acumulările spirituale, sufletești, din Dumnezeu.

Trăim în epoca în care trăim, cu bune și cu rele. Din păcate, odată cu un plus de confort și de libertate a intrat în viețile noastre un plus de durere, de griji, de temeri, de lacrimi, de nesiguranță.

Bătrânii se tem că oricât de modești și de economi ar fi, tot nu le ajunge pensia pentru căldură, medicamente și ceva de mâncare. Se tem că ar putea să devină poveri pentru copiii lor, să nu se îmbolnăvească mai tare decât sunt.

Adulții se tem pentru locurile de muncă, pentru copiii lor, pentru viitorul acestora, se tem că tentațiile acestui veac i-ar putea despărți de Dumnezeu, că ar putea să renunțe la bunul cel mai de preț, mântuirea, pentru niște fleacuri frumos ambalate, sau nici măcar atât. Siguranța zilei de mâine nu a existat niciodată, dar acum incertitudinea e mai mare ca altă dată.

Tinerii nu știu ce viitor le mai poate oferi o țară în care a avea unde să muncești este o realizare, în care a avea o casă e un lux și în care a-ți da copilul la grădiniță presupune o investiție financiară serioasă.

De parcă acestea nu ar fi de ajuns, în mod absurd și periculos, adolescenții și cei a căror grijă o poartă alții, nu ei înșiși, de cele mai multe ori „se simt bine”, iar scopul vieții lor este „să se simtă și mai bine”. Vor învăța mai încolo, vor munci mai încolo, se vor pocăi mai încolo. Și cu cât aleargă mai mult să se simtă bine, cu atât sunt mai nemulțumiți și mai nervoși. Părinții se uită spre ei cu durere și îngrijorare. Vin înaintea lui Dumnezeu cu posturi și rugăciuni, cerându-I să schimbe EL ceea ce ei nu mai pot schimba.

Nu știm dacă în anul în care am intrat se va mai cutremura pământul la Izvoarele, nu știm ce se va întâmpla cu oamenii din Pungești, nu știm nici ce se va întâmpla cu zăcămintele de la Roșia Montană. Nu știm nici măcar dacă vor fi bani de salarii, de pensii, dacă vor fi inundații sau secetă, dacă pământul va rămâne neclătinat sau nu.

Și nouă ce ne mai rămâne?

Nouă ne rămâne credința în Dumnezeu, nădejdea în Dumnezeu și dragostea din Dumnezeu. Nouă ne rămân rugăciunile, posturile, ajutoarea aproapelui și vestirea Evangheliei. Nouă ne rămâne încrederea că Dumnezeu ne va purta de grijă, fiindcă știm „că toate lucrurile lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8.28).

Nouă ne rămâne Dumnezeu, pentru că alegem să rămânem cu EL.

Vă doresc un an în care să biruiți răul prin bine, să râdeți cu cei ce râd și să plângeți cu cei ce plâng, să bateți și să vi se deschidă, să cereți și să căpătați.

Să fim cu toții fii ai Tatălui din ceruri.

„Acum, dar, rămân
acestea trei: credința,
nădejdea și dragostea;
dar cea mai mare dintre
ele este dragostea.”
(1Corinteni 13.13)

FLORIN IANOVICI,
Director

CUPRINS

Nouă ce ne rămâne? Pastor Florin Ianovici	2
Editorial: Un an de îndurare Daniel Purdel	3
Pași spre o călăuzire creștină eficientă Pastor Pavel Riviș Tipei	4
Învingătorul Interviu cu Andreas Onea	6
Creștinul extraordinar Prezentare carte	8
„Mai lasă-l.... poate va face rod...!” Pastor Ghiță Mocan	10
Infarctul miocardic Sfatul specialistului	11
Regulament electoral 2014 (I) Alegerile la bisericile locale și la bisericile filiale	12-13
Cine rămâne lângă fântânile pe care le săpăm?	14
Legământ	15
Știri din Diaspora	16
Caleidoscop Pastor Cristian Vasile Roske	17
Evenimente	18-19
Tânărul ca un vizionar Alex Ivan	21
IN MEMORIAM	
Moise Lucaci 1959-2013	22
Ștefan Egyedi 1925-2013	23
A mai trecut un an, și altul vine Simion Felix Marțian	24